

ся е оставило на епископътъ. Съ-
всѣмъ тѣмъ, священникътъ продъл-
жилъ да съвършава муропомазаніе-
то върхъ новокръщаемиѣ, съ чте-
ніе на молитвы, които ся означа-
ватъ въ най старыѣ Трѣбници за
муропомазаніето. Явно е че това е
остатокъ отъ старыйтъ обычай, да
ся съединява муропомазаніето съ
кръщеніето, обычай, който въско-
ди до апостолскыѣ времена на
църквѣтъ.

Помазаніето, което ся съвърша-
ва отъ римскыйтъ священникъ на
кръщаемый, може да ся почита за
истинно муропомазаніе, а отъ то-
ва слѣдува че *подтвържденіето*
(конфирмація), което прави еписко-